

Ldz

66/2025

dnia 02 kwietnia 2025 r.

Pan Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów
Al. Ujazdowskie 1/3,
00-583 Warszawa

P E T Y C J A

Działając w imieniu członków i w interesie publicznym, mając na uwadze, że kierowana przez Pana Premiera Rada Ministrów ma prawo inicjatywy ustawodawczej,

wnosi o podjęcie działań mających na celu nowelizację:

- 1) ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;
- 2) ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
- 3) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 4) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

w taki sposób, aby:

- 1) żołnierze zawodowi i funkcjonariusze wymienieni w ustawach wyszczególnionych w ww. pkt. 1 i 2 powołani do służby przed dniem 2 stycznia 1999 r. posiadający ustalone prawo do emerytury lub renty, podejmujący pracę po zwolnieniu ze służby byli zwolnieni z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe.
- 2) wprowadzony został mechanizm przeliczania emerytur mundurowych, który zapobiegałby pauperyzacji emerytów mundurowych i zachowywał realną wartość ich świadczeń emerytalno-rentowych.

UZASADNIENIE

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przy wymiarze emerytury wojskowej (policyjnej) przyznanej osobie, która wstąpiła do zawodowej służby przed dniem 2 stycznia 1999 r. mogą być uwzględniane nie tylko okresy zawodowej służby, ale także okresy składkowe i nieskładkowe wymienione w ustawach emerytalnych. Maksymalny wymiar wojskowej emerytury określa art. 18 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych. Kwota emerytury wojskowej, bez uwzględnienia dodatków pielęgnacyjnego, dla sierot zupełnych, kombatanckiego i za tajne nauczanie, nie może przekraczać 75% podstawy wymiaru, tj. uposażenia należnego w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby. Zatem lata pracy „w cywilu” skutkują wymiennie tylko w przypadku emerytów, którzy nie osiągnęli przyjętego przez ustawodawcę maksymalnego wymiaru emerytury wojskowej (policyjnej).

Pracujący emeryt wojskowy (policyjny) jest zobowiązany do odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne, rentowe, zdrowotne i wypadkowe, które przekazywane są do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Płaci również składki na ubezpieczenie zdrowotne, które przekazywane są do Narodowego Funduszu Zdrowia. Niestety, emeryci mundurowi oraz ich rodziny nie mogą w pełni korzystać ze zgromadzonego kapitału na ubezpieczenie społeczne. Znane są przypadki gdy odprowadzone składki wynoszą po kilkaset tysięcy złotych i w przeważającym stopniu są przejęte przez państwo.

W tej sytuacji rodzi się uzasadnione pytanie, czy żołnierze (funkcjonariusze) posiadający ustalone prawo do pobierania emerytury mundurowej powinni płacić wszystkie wyżej wymienione składki. Jeżeli chodzi o składki na ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe, a także ubezpieczenie zdrowotne to ich opłacanie można uznać za uzasadnione. Pracujący emeryt mundurowy może zachorować, ulec wypadkowi przy pracy, a w konsekwencji korzystać z pomocy lekarskiej, zabiegów leczniczych, leczenia szpitalnego, refundacji recept i niektórych środków leczniczych.

Natomiast odprowadzone składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe to nic innego jak danina pobierana arbitralnie od pracującego emeryta. Podkreślić należy, że po przekroczeniu 75 % podstawy wymiaru emerytury wpłacone składki nie powodują jej wzrostu. Emeryt taki ma iluzoryczne prawo do „drugiej emerytury” z systemu powszechnego, jednak zgodnie z ustaloną w ustawach zasadą jednego świadczenia nie może jej pobierać.

Zgodnie z zasadą społecznej sprawiedliwości wszystkie osoby odprowadzające przymusową daninę dla państwa powinny mieć możliwość odpowiedniego korzystania

z tej daniny w postaci otrzymywanych świadczeń. Emeryci mundurowi, jako jedyni, są tej możliwości pozbawieni. Dlatego wniosek o zwolnienie pracujących emerytów mundurowych z obowiązku opłacania składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe jest w pełni uzasadniony. Zauważyć należy, że wszyscy emeryci mundurowi, nie tylko podejmujący pracę, opłacają składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

Należy zwrócić uwagę, że członkowie niektórych grupy zawodowych, posiadający ustalone prawo do emerytury nie odprowadzają składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Nie ma więc racjonalnie uzasadnionych powodów, aby do tej grupy nie włączyć emerytów mundurowych, którzy rozpoczęli służbę przed dniem 2 stycznia 1999 r.

Coraz większy niepokój budzi zjawisko rosnącej dysproporcji między emeryturami mundurowymi, a uposażeniami żołnierzy i funkcjonariuszy będących w służbie. Nie do przyjęcia jest sytuacja, gdy po kilkunastu latach, emerytura oficera starszego jest niższa od uposażenia szeregowego lub słuchacza uczelni wojskowej.

W świetle powyższego wniesienie niniejszej petycji, z uwagi na jej społeczne znaczenie, jest do głębi uzasadnione.

Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 3 ustawy o petycjach,
wyraża zgodę na ujawnienie na stronie internetowej Kancelarii
Prezesa Rady Ministrów informacji o podmiocie wnoszącym petycję.

Prezes Związku